č. j. Aprk 8/2004 - 44

# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci navrhovatele: **W. S.**, zast. M. Š. o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 57 Ca 102/2003,

**t a k t o :**

I. Návrh **s e z a m í t á** .

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

**O d ů v o d n ě n í :**

Podáním ze dne 7. 10. 2004 označeném jako návrh na určení lhůty pro provedení procesního úkonu doručeném Krajskému soudu v Brně téhož dne t. j. 7. 10. 2004 a předloženém Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 10. 2004 se navrhovatel domáhal, aby příslušný soud ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 57 Ca 102/2003 usnesením určil lhůtu pro provedení procesních úkonů spočívajících v doručení žaloby žalovanému, ve vyžádání předložení správních spisů od žalovaného, ve vyzvání žalovaného k předložení vyjádření k žalobě a v nařízení jednání nebo rozhodnutí věci bez jednání. V návrhu navrhovatel uvedl, že žalobu podal 20. 1. 2003 faxem a doplnil ji originálem podání dne 22. 1. 2003 a domáhal se jí přezkoumání a zrušení rozhodnutí Okresního úřadu Znojmo č. j. dopr 429/2/2002 Va ze dne 20. 8. 2002 a rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 10. 12. 2002, č. j. JMK/1586/2002/OD, ve věci dopravního přestupku souvisejícího s dopravní nehodou ze dne 14. 2. 2002, ze které uplatňuje navrhovatel nárok na náhradu škody další žalobou podanou dne 31 .12. 2003 u Obvodního soudu pro Prahu 1. Od podání žaloby Krajský soud v Brně neučinil žádný úkon. Dne 18. 8. 2004 podal navrhovatel stížnost na průtahy u předsedy Krajského soudu v Brně, přičemž dopisem ze dne 13. 9. 2004, č. j. Spr 18.286/2004 mu předseda Krajského soudu v Brně JUDr. J. P. sdělil, že od nápadu žaloby dne 20. 1. 2003 do současnosti soud neprovedl žádný úkon a proto souhlasí s tím, že doba celkem 20 měsíců je značně dlouhá a dochází k průtahům v řízení, přičemž ale nemůže přijmout žádné opatření k okamžitému skončení této věci, neboť úsek správního soudnictví je dlouhodobě neúplně personálně obsazen.

S vyřízením své stížnosti navrhovatel nesouhlasí. Poukázal na čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle nichž má každý právo na projednání věci v přiměřené lhůty a bez zbytečných průtahů. Poukázal na nálezy Ústavního soudu ČR č. j. I. ÚS 600/03 ze dne 16. 1. 2004, č. j. I. ÚS 543/03 ze dne 29. 1. 2004 a č. j. II. ÚS 408/03 ze dne 11. 2. 2004 a konečně i na nález č. j. Pl. ÚS 1/03 ze dne 11. 2. 2004.

Z obsahu předloženého spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 57 Ca 102/2003 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou o přezkoumání pravomocného rozhodnutí správního úřadu podanou faxem dne 20. 1. 2003 a písemně dne 22. 1. 2003 domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Okresního úřadu Znojmo č. j. dopr 429/2/2002 Va ze dne 20. 8. 2002 a Krajského úřadu Jihomoravského kraje č. j. JMK/1586/2002/OD ze dne 10. 12. 2002. Pro toto řízení vedené proti Krajskému úřadu Jihomoravského kraje udělil plnou moc M. Š. dne 20. 1. 2003. Dne 19. 2. 2003 navrhovatel faxem doplnil žalobu, přičemž písemné doplnění došlo Krajskému soudu v Brně dne 24. 2. 2003. Krajský soud v Brně dne 25. 6. 2003 dal pokyn k doručení žaloby na č. l. 9 až 15 a 24 žalovanému za účelem vyjádření a zaslání kompletního a originálního správního spisu včetně doručenek ve lhůtě do 23. 6. 2002. Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, Žerotínovo nám. 3/5, Brno, byly žaloba a přípis doručeny dne 5. 5. 2003. Dne 26. 6. 2003 bylo Krajskému soudu v Brně doručeno vyjádření k žalobě vypracované žalovaným Krajským úřadem Jihomoravského kraje současně byly Krajskému soudu v Brně zaslány přílohy: spis Okresního úřadu Znojmo, referátu dopravy, č. j. dopr. 429/02/2002, spis Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, č. j. JMK/1586/2002/OD a kopie části znaleckého posudku č. 1114-36/2003. Tyto přílohy se ve spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 57 Ca 102/2003 nacházejí. Pod č. l. 30 předloženého spisu je tento úřední záznam: „Dne 1. 10. 2003 byl spis převzat v rámci převedení rejstříku 57 Ca z oddělení správního na oddělení důchodové. Dne 23. 10. 2003 byl spis předán soudci.“. Žádné jiné úkony než výše uvedené ve spisu předloženého krajského soudu nebyly učiněny.

Ze spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. Spr 18.286/2004 Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel podal předsedovi Krajského soudu v Brně stížnost na průtahy trvající 19 měsíců ve své věci – žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 10. 12. 2002, č. j. JMK/1586/2002/OD. Přípisem ze dne 13. 9. 2004 adresovaným zástupci navrhovatele předseda Krajského soudu v Brně JUDr. Jaromír Pořízek navrhovateli sdělil, že si vyžádal spis sp. zn. 57 Ca 102/2003 a ověřil si, že jeho údaje odpovídají skutečnému stavu, když od nápadu žaloby 20. 1. 2003 do dne podání zprávy nebyl ve věci proveden soudem žádný úkon. Souhlasil s navrhovatelem, že doba celkem 20 měsíců je značně dlouhá a že dochází k průtahům v řízení. Uvedl, že situace je zapříčiněna objektivní situací, kdy v důsledku dlouhodobě neúplného personálního obsazení úseku správního soudnictví jsou lhůty pro rozhodování věci velmi dlouhé, když navíc některé agendy (např. agenda azylová) musí být dle výslovného znění soudního řádu správního vyřizovány přednostně. Agenda přezkumu přestupků přešla na krajské soudy z okresních soudů k 1. 1. 2003, kdy převodem řady spisů z okresních soudů došlo k zahlcení soudního oddělení vyřizujícího tuto agendu, kdy byly nejprve rozhodovány věci ještě starší. V neposlední řadě se na délce lhůty projevilo i dlouhodobé onemocnění samosoudkyně JUDr. R., které dle rozvrhu práce věc připadla k rozhodnutí. Dále předseda Krajského soudu v Brně sdělil navrhovateli, že nemůže přijmout žádné opatření k okamžitému skončení výše uvedené věci, avšak průběh dalšího řízení hodlá sledovat, aby tato věc byla rozhodnuta neprodleně podle pořadí napadlých věcí. Zástupci navrhovatele byla tato odpověď předsedy Krajského soudu v Brně doručena dne 22. 9. 2004.

Dne 7. 10. 2004 podal navrhovatel, jak již výše uvedeno, u Krajského soudu v Brně návrh na určení lhůty pro provedení procesního úkonu.

Podle § 174a odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že jeho stížnost na průtahy v řízení, kterou podal u příslušného orgánu státní správy soudů, jím nebyla řádně vyřízena, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Dle odst. 6 cit. ustanovení, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Nejvyšší správní soud vychází z toho, že navrhovatel podal žalobu proti Krajskému úřadu Jihomoravského kraje u Krajského soudu v Brně dne 20. 1. 2003, přičemž Krajský soud v Brně žalobu navrhovatele doručil žalovanému dne 5. 5. 2003 a od žalovaného vyžádal jednak vyjádření a jednak zaslání kompletního a originálního správního spisu včetně doručenek. Žalovaný se vyjádřil, toto písemné vyjádření předložil Krajskému soudu v Brně dne 26. 6. 2003 a současně do spisu založil požadované přílohy, t. j. spis Okresního úřadu Znojmo, referátu dopravy, č. j. dopr 429/2/2002 Va, spis Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, č. j. JMK/1586/2002/OD a kopii části znaleckého posudku č. 1114-36/2003. Dne 1. 10. 2003 došlo ke změně v rozvrhu práce Krajského soudu v Brně a přidělení spisu jinému soudci, kterému byl předán dne 23. 10. 2003 (č. l. 30 spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 57 Ca 102/2003). Jiné úkony Krajský soud v Brně ve věci neučinil. Podle vyjádření soudkyně rozvrhem práce Krajského soudu v Brně pověřené projednáváním a rozhodnutím právní věci účastníků JUDr. H. R. ze dne 13. 10. 2004, byla v době od 1. 10. 2003 do 12. 10. 2004 celkem 80 pracovních dnů práce neschopná a v téže době čerpala dovolenou na zotavenou celkem v trvání 24 dnů. Rozvrhem práce jí byly přiděleny tyto agendy: 57 Ca v níž činí ke dni 30. 9. 2004 stav 38 nevyřízených věcí, z toho do 6 měsíců 7 věcí, přes 6 měsíců do 1 roku 7 věcí, přes jeden rok do dvou let 24 věcí, 34 Cad, v níž činí ke dni 30. 9. 2004 stav 102 nevyřízených věcí, z toho do 6 měsíců 82 věcí, přes 6 měsíců do 1 roku 17 věcí, přes jeden rok do dvou let 1 věc a starší dvou let 2 věci; 56 Az, v níž činí ke dni 30. 9. 2004 stav 23 nevyřízených věcí, z toho do 6 měsíců 17 věcí, přes 6 měsíců do 1 roku 6 věcí. Po opětovném nástupu do pracovní činnosti dne 13. 10. 2004 má v kanceláři předloženo k nastudování celkem 82 spisů.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že od 20. 1. 2003, t. j. od podání žaloby do 26. 6. 2003, kdy došlo krajskému soudu vyjádření žalovaného a vyžádané přílohy, Krajský soud v Brně činil úkony, od 26. 6. 2003 je však nečinný. Řízení ve věci probíhá celkem 21 měsíců, z toho 16 měsíců nejsou činěny žádné úkony. Nejvyšší správní soud hodnotil důvody této nečinnosti vyjádřené předsedou Krajského soudu v Brně i soudkyní pověřenou rozvrhem práce Krajského soudu v Brně projednáváním a rozhodnutím právní věci navrhovatele a dospěl k závěru, že přes obtíže s personálním obsazením správního úseku Krajského soudu v Brně a dlouhodobou nemoc pověřené soudkyně, jsou v řízení průtahy. Tyto jsou způsobeny objektivní situací na Krajském soudu v Brně, nedostatečným personálním obsazením správního úseku tohoto soudu, množstvím napadlých věcí na tomto úseku, z nichž mnohé musí být ze zákona vyřizovány přednostně, nemocí pověřené soudkyně.

Přes konstatování Nejvyššího správního soudu, že ve věci Krajského soudu v Brně sp. zn. 57 Ca 102/2003 jsou průtahy, nemohl Nejvyšší správní soud vyhovět návrhu

navrhovatele na určení lhůty pro provedení procesního úkonu, a to proto, že navrhovatel se domáhal určení lhůty pro provedení procesních úkonů spočívajících v doručení žaloby žalovanému, ve vyžádání předložení správních spisů od žalovaného a dále ve vyzvání žalovaného k předložení vyjádření k žalobě, což Krajský soud v Brně již učinil. K nařízení jednání nebo rozhodnutí věci bez jednání nemohl Nejvyšší správní soud lhůtu Krajskému soudu v Brně určit, neboť takový úkon ve věci by, podle obsahu předloženého spisu, byl předčasný. Krajský soud v Brně totiž ještě neseznámil účastníky s tím, který soudce Krajského soudu v Brně podle rozvrhu práce tohoto soudu bude věc projednávat a rozhodovat a nepoučil ho ani o možnosti vyjádřit se k osobě soudce krajského soudu pověřeného projednáváním a rozhodnutím věci ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., t. j. o možnosti namítnout podjatost soudce. Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli, nebo s tím souhlasí. Má se zato, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen. Takovou výzvu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. však Krajský soud v Brně účastníkům řízení nedoručil.

Nejvyšší správní soud proto návrh navrhovatele na určení lhůty pro provedení procesních úkonů spočívajících v doručení žaloby žalovanému, ve vyžádání předložení správních spisů od žalovaného a ve vyzvání žalovaného k předložení vyjádření k žalobě zamítl, protože tyto úkony Krajský soud v Brně ve věci již učinil. Nejvyšší správní soud však zamítl návrh navrhovatele na určení lhůty pro provedení procesního úkonu spočívajícího v nařízení jednání nebo rozhodnutí věci bez jednání, protože lhůtu pro provedení těchto procesních úkonů nemohl určit. Podle obsahu předloženého spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 57 Ca 102/2003 je takový návrh předčasný, protože nařízení jednání nebo rozhodnutí věci bez jednání musí předcházet ještě jiné úkony Krajského soudu v Brně ve věci účastníků, a to zejména doručení vyjádření žalovaného navrhovateli, poučení o možnosti namítnout podjatost soudce, soudní osoby, ve smyslu § 8 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb. doručením výzvy účastníkům podle § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb. pro případné rozhodování bez nařízení jednání. Nejvyšší správní soud nemůže určit lhůtu pro provedení takového procesního úkonu, jemuž musí předcházet provedení jiného procesního úkonu. Rozhodování Nejvyššího správního soudu podle § 174a zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v platném znění, je rozdílné od rozhodování Ústavního soudu ve věcech, které navrhovatel v návrhu na určení lhůty pro provedení procesního úkonu citoval a k nimž Nejvyšší správní soud přihlížel. Nejvyšší správní soud rozhodující podle § 174a zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích v platném znění může určit jen lhůtu pro provedení takového procesního úkonu, který odpovídá procesní situaci v konkrétním řízení, a v něm postupně prováděným procesním úkonům směřujícím k rozhodnutí ve věci.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 7 větu druhou, zákona o soudech a soudcích, neboť návrh byl zamítnut, a proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. 10. 2004

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu